

ningsforslaget, som det ligger. Det er der sådan set to grunde til:

Den ene er, at siden man afskaffede det gamle filosofikum i begyndelsen af 1970'erne, har de lange videregående uddannelser på den ene side ikke haft et fag, hvis formål er at skabe grundlaget for en fælles referenceramme for de studerende på universiteterne på tværs af de eksisterende videnskabelige discipliner, og på den anden side et fag, som kan understøtte den enkelte studerendes indsigt og forståelse for eget fags historie og videnskabelige rammer. Det synes vi er meget, meget vigtigt.

Jeg tror, vi alle sammen kan blive enige om, at behovet for en eller anden form for et filosofikum sikkert siden begyndelsen af 1970'erne har været til stede, men det er også blevet et stærkere behov, der er kommet qua kravene om hurtigere omstillingsparathed for de studerende både under studiet og ikke mindst efter og i forlængelse heraf øget fokus på tværfaglighed på de lange videregående uddannelser.

Og for SF er det sådan, at en af de helt afgørende forudsætninger for tværfaglig tænkning og samarbejde er et minimum af fælles videnskabsteoretisk referenceramme, dvs. en forståelse af og indsigt i andre videnskabelige traditioner end ens egen. Så på den baggrund er SF af den overbevisning, at indførelsen af et filosofikum kan være med til at fremme bredden og tværfagligheden på de lange videregående uddannelser.

Den anden grund til, at vi kan støtte forslaget, er, at vi er af den overbevisning, at et øget fokus på grundlaget for den enkelte uddannelses tradition og historie gennem etablering af et filosofikum ville virke berigende for den enkelte studerende og det specifikke fags udvikling. Det mener vi bl.a. ud fra den overbevisning, at hvis man kender sit eget verdensbillede, så har man også en større mulighed for at sætte sig ind i andres verdensbilleder.

Vi tror også i forlængelse heraf, at et filosofikum i en eller anden form kan være med til at modvirke fagidioti på de lange videregående uddannelser, og vi må nok erkende, at også på de lange videregående uddannelser er der brug for, at den enkelte kan se længere end sin egen næsetip.

Så vil vi i forlængelse heraf fra SF's side understrege, at vi ikke oplever, at filosofikum skal være sådan et redskab til, at nu skal de studerende lære at gå på universitetet. Vi synes, der skal være fokus på det videnskabelige, på vi-

denskabsteorien, idéhistorien m.v. i sådan et forslag. Vi ville være kede af, at det skulle reduceres til sådan noget som en overgang fra gymnasiet til universitetet, sådan som undervisningsministeren sidste efterår var inde på måske var noget af det, man kunne lægge ind. Det er ikke den intention, vi har med at støtte det her forslag.

Ud fra de betragtninger synes vi, at der kan være god grund til at placere sådan et filosofikum på grunddelen i uddannelsen. Det skal måske ikke være det første års tid, for jeg tror, det kan være klogt, at den enkelte studerende lige får lov til at snuse til studiet, og så har man så muligheden for filosofikum, hvor man ikke alene kan snuse til videnskabsteori lidt bredere end sit eget fag, men også blive klogere på sit eget fags historie og baggrund. Derfor er vi egentlig også meget åbne over for, at filosofikum skal være obligatorisk.

Og så som det sidste: Vi kunne også godt forestille os, at vi på lidt længere sigt begyndte at overveje, om man kunne indføre en form for filosofikum på de mellemlange videregående uddannelser. Det ville vi egentlig synes lå i meget smuk forlængelse af de intentioner, vi ellers har i gang her i Folketinget på det område.

Knud Wilson (DF):

For Dansk Folkeparti er uddannelse og undervisning noget meget betydningsfuldt, og det foreliggende forslag om indførelse af filosofikum ved de videregående uddannelser har jeg læst med interesse.

Filosofi var oprindeligt det grundlæggende fag ved alle universiteter og det fag, hvorfra de andre fag som lægevidenskab og teologi udgår. Da jeg begyndte min universitetsuddannelse som læge, var det den første prøve, vi skulle bestå. Året i forvejen havde man fjernet titlen cand. phil., så den kan jeg desværre ikke smykke mig med, og året efter tror jeg, faget blev helt fjernet fra andre uddannelser.

Da jeg blev undervist, var faget en uddannelse, hvor man blev belært om filosofers grundlæggende begreber, hvor man debatterer, om man eksisterer, og jeg tror, at alle begyndte med: Jeg tænker, og altså eksisterer jeg. Derpå filosoferede man sig frem til, at andre mennesker også eksisterer, uden at jeg erindrer, om man skulle have bevist, hvad de tænker. Vi diskuterede menneskets evne til at sætte farver på forskellige begreber som ugedage, og det er